

עלון קבוץ העונג

ביתנו

ה ע ו נ ג , 30 בדצמבר 1955

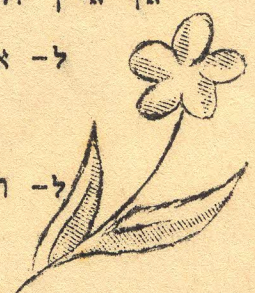
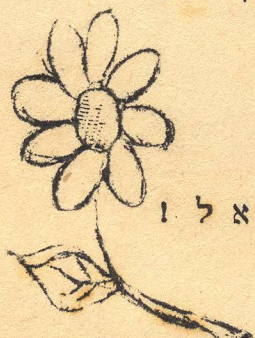
ביתנו מחדש את הופעתו אחרי הפסקה מסוימת, האם הוא היה חסר למישהו? לא ערכנו מחקר של דעת-קהל בני-דון זה. ימים יגידו האם זהו צורך חיוני לחברים, - במה שבטא את המתרחש בתוכנו וכן נתן מקום לבקורת ולמחשבה יוזמת תיקונים ושיפורים; במה שתעלה בעיני ולבטים בטחנים הרבים שאנו עוסקים בהם ותחפש מוצא ודרך - או שיתברר אולי כי אין העתון אלא סעיף מסעיפי החובה וההפסד בספר החשבונות שלנו. יחס החברים יוכיח במהרה. כתבו? יתבטאו? או יבחרו בשיטה והמנעות מלהביע דעה - הדרך בה נוהג הרוב בסיחות הקבוץ בתקופה האחרונה.

על כן, לא ננסה עדיין להתוות קו לעתון. נחכה תחילה לתגובת הצבור ויחסו לעתונו. אם יתברר כי אמנם ישנו ביקוש לסחורה זו בעלה את סאלות צורתו ותוכנו לדיון: האם גליון אינפורמטיבי בלבד, בו יסירו מרכזי ענינים ונושאי תפקידים שונים על היסודיים (וגם מעט בקורת עצמית נצד) - או במה שתאפשר גם זיכוח ומלחמה בצד כל הסעון תיקון.

גליון ראשון זה - תוכנו סקר וצורתו בסיונית. אפילו הסעוניות שעליהן הוא מודפס הן בבחינת בסיון כמוצרת הארץ ואין הסערכת יכולה אלא לקוות שבסיון זה יוכיח את טיבה של תוצרת ארצנו. גם את הציוד הטכני (לציור, למסל) היה עלינו לחפש - ובביתים לא הכל נמצא. רצינו, בכל זאת, להוציא גליון ראשון שעיקר תפקידו, בעצם, קריאה והזמנה לכל החברים מן הסכנות הסוגות, הענינים, הועדות, הגיליים והמינינים - כתבו, הציגו הצעותיכם, יזמו מודיעים, עזרו לנו להפך את "ביתנו" ל... כן, למה באמת? את התשובה עליכם לתת, הקוראים (- כמו שרבילים לכתוב -) היקרים! זאת הנקורת דחו-נא עד... נו, נניח, לפחות עד לגליון השני.

סקובל היה בקווצנו במסך שנים רבות: בן אב בת כי נולדו - והנה ברכת מזל-טוב מתנוססת לה ב"ביתנו", עד שהיה קטר כל ינתק ממסך בין שני המאורעות. אך ראה זה פלא! זה כמה חדשים נולדו הבנים... בלי "ביתנו" אנו מודים בעל כרחם כי ישנם, כנראה, גורמים חיוניים יותר בתהליך מבורך זה. אך אין זה ספחית מלבביות ברכתנו, והפעם

ל- א ס ת ר ל- א ו ר י א ל ול- נ מ ר ד
 על הולדת א ב נ ר
 ל- ר ח ל , י ו ש ק ו ו- ח נ ה על מי כ א ל ו